

Диспозитив

Понятието „съдебен орган“ по член 6, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., е самостоятелно понятие на правото на Съюза и член 6, параграф 1 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска орган на изпълнителната власт като Министерството на правосъдието на Република Литва да бъде определен за „издаващ съдебен орган“ по смисъла на тази разпоредба, така че издадената от него европейска заповед за арест за целите на изпълнението на присъда, с която се определя наказание лишаване от свобода, не може да се смята за „съдебно решение“ по смисъла на член 1, параграф 1 от Рамково решение 2002/584, изменено с Рамково решение 2009/299.

⁽¹⁾ ОВ С 383, 17.10.2016 г.

Определение на Съда (шести състав) от 26 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Siderúrgica Sevillana SA (C-369/15), Solvay Solutions España SL (C-370/15), Cepsa Química SA (C-371/15) и Dow Chemical Ibérica SL (C-372/15)/Administración del Estado

(Съединени дела C-369/15—C-372/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Член 10а — Метод за безплатно разпределяне на квоти — Изчисляване на единния коефициент за междусекторна корекция — Решение 2013/448/ЕС — Член 4 — Приложение II — Валидност — Прилагане на единния коефициент за междусекторна корекция към инсталациите в отраслите, изложени на значителен риск от изтичане на въглерод — Решение 2011/278/ЕС — Член 10, параграф 9 — Валидност)

(2017/C 014/23)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Siderúrgica Sevillana SA (C-369/15), Solvay Solutions España SL (C-370/15), Cepsa Química SA (C-371/15) и Dow Chemical Ibérica SL (C-372/15)

Ответник: Administración del Estado

в присъствието на: Repsol Petróleo SA BP Oil España SAU (C-371/15)

Диспозитив

1) Нито от разпоредбите на Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, изменена с Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г., разглеждани във връзка с член 15, параграф 3 от Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, нито от Решение 2013/448/ЕС на Комисията от 5 септември 2013 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, следва че при определянето на максималното годишно количество квоти за емисии на парникови газове Европейската комисия е изключила други емисии освен произхождащите от генераторите на електроенергия.

- 2) При анализа на буква б) от третия въпрос не се установиха никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 15, параграф 3 от Решение 2011/278.
- 3) При анализа на четвъртия въпрос не се установиха никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 10, параграф 9, първа алинея от Решение 2011/278.
- 4) Член 4 от Решение 2013/448 и приложение II към него са невалидни.
- 5) Последниците от обявяването на невалидността на член 4 от Решение 2013/448 и на приложение II към него са ограничени във времето, така че, от една страна, това обявяване да има действие едва след изтичането на срок от десет месеца от датата на постановяване на решението от 28 април 2016 г., Borealis Polyolefine и др. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 и C-391/14—C-393/14, EU:C:2016:311), за да се позволи на Европейската комисия да приеме необходимите мерки, и от друга страна, до изтичането на този срок приетите на основание на невалидните разпоредби мерки да не могат да бъдат преразглеждани.

(¹) ОВ С 311, от 21.9.2015 г.

Жалба, подадена на 24 юни 2016 г. от 100 % Capri Italia Srl срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 19 април 2016 г. по дело T-198/14 — 100 % Capri Italia/EUIPO — IN.PRO.DI (100 % Capri)

(Дело C-351/16 P)

(2017/C 014/24)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: 100 % Capri Italia Srl (представители: P. Pozzi, G. Ghisletti, F. Braga, avvocati)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Inghirami produzione distribuzione SpA (IN.PRO.DI)

С определение от 10 ноември 2016 г. Съдът (седми състав) отхвърли жалбата и разпореди 100 % Capri Italia Srl да понесе направените от него съдебни разходи.

Преюдициално запитване от Corte dei Conti (Италия), постъпило на 12 октомври 2016 г. — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale/Francesco Faggiano

(Дело C-524/16)

(2017/C 014/25)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte dei Conti

Страни в главното производство

Жалбоподател: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Ответник: Francesco Faggiano

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли общностната правна уредба, установена с Регламент (ЕИО) № 1408/1971 на Съвета от 14 юни 1971 г. (¹) и с Регламент (ЕО) № 1606/1998 на Съвета от 29 юни 1998 г. (²), да се тълкува в смисъл, че изключва възможността лицето, което вече получава пенсия, да поиска сумиране на осигурителни вноски, направени в различни пенсионни схеми, по-конкретно в държавата, чийто гражданин е, и в друга държава — членка на Европейския съюз?